

Sagen sattes til Forhandling.

Johs. Hansen: Der har gennem mange Aar i den overvejende Del af Befolkningen været et stigende Indtryk af, at Skatteligningen var utilfredsstillende, fordi alt for mange Selvangivelser af Formuer og Indkomster var stærkt misvisende, og at Kontrollen paa disse Omraader var for ringe. Hos de skattelignende Myndigheders forskellige Instanser har den samme Opfattelse raadet, og sidste Sommers ekstraordinære Formueopgørelse afslørede derudover, hvor alvorlig Misæren er paa disse Omraader. Det maa derfor hilses med Tilfredshed, at Skattekommisjonen har udarbejdet et Forslag, der tilsigter at give de skattelignende Myndigheder større Muligheder end hidtil for at konstatere de enkelte Skatteyderes virkelige Indkomst og Formue.

Det Lovforslag, som den højtærede Finansminister nu har fremsat, ser mit Parti gerne gennemført snarest, og jeg kan tilsi-ge Ministeren vor beredvillige Støtte dertil.

Samfundet har et berettiget Krav paa, at enhver Skatteyder giver saa rigtige og fyldestgørende Oplysninger om sine Formue- og Indkomstforhold, som det er ham muligt, og enhver Skatteyder, der honoreres dette Krav, stiller med Rette det samme Forlangende til andre, da hans egen Skattebyrde uvægerlig bliver større, i jo højere Grad andre Skatteydere unddrager sig deres Forpligtelser. Man kan ogsaa med Føje kræve af Lovgivningsmagten, at der gennemføres en Lovgivning, der sætter de paa-gældende Myndigheder i Stand til at gennemføre den fornødne Kontrol. En saadan Lovgivning har vi hidtil ikke haft, men det foreliggende Lovforslag betegner paa dette Omraade et særdeles anerkendelsesværdigt Fremskridt. I Hænderne paa en kyndig og omhyggelig Administration vil det, naar det bliver Lov, være et langt bedre Arbejdsredskab, end vi har kendt indtil nu. Det bliver fremtidig en Pligt for Skatteyderne at selvangive deres Formue, enten den er positiv eller negativ. Undlader en Skatteyder det, skal han ansættes til mindst 5000 Kr. i Formue. Desuden skærpes de Procenter, hvormed Ligningsmyndigheder og Skatteraad skal forhøje den selvangivne Formue. Da der desuden gives en langt større Adgang end nu til hos Pengeinsti-tutter og andre at indhente Oplysninger af Betydning for Myndighederne, maa Kon-trollen med Formuerne ventes at blive væsentlig bedre, end den i Øjeblikket er. Da urigtige Formueangivelser er et af de mest anvendte Hjælpemidler ved Angivelse

af for lav Indkomst, vil den bedre Kontrol med Formuerne bidrage væsentlig til, at Kontrollen med Indkomsterne ogsaa bliver bedre.

Endvidere skal ifølge Forslaget en Indkomst, der ikke selvangives, af Ligningsmyndighederne sættes mindst 25 pCt. højere end Aaret før, og saafremt Skatteyderen ikke klager herover, er Skatteraadet pligtig til at forhøje den yderligere med mindst 15 pCt. Ved rettidig Klage over Ligningsmyndigheden kan Nedsættelse opnaas, men Ansættelsen kan dog ikke komme under den virkelige Indkomst plus 25 pCt. Klager vedkommende først efter Skatteraadets Behandling af Sagen, maa han betale af sin virkelige Indkomst plus 40 pCt. Indtil nu har Ligningsmyndighed og Skatteraad i mange Egne af Landet ret almindeligt ansat de Indkomster, der ikke var selvangivne, til de Beløb, man skønnede var rigtige, det vil i mange Tilfælde sige til et lignende Beløb eller endog et lavere Beløb, end de paagældende stod til Aaret før, og Følgen deraf bliver paa saadanne Egne, at der er mange Skatteydere, som ikke selvangiver deres Indkomst. Med de meget betydelige Forhøjelser, Ligningsmyndighed og Skatteraad efter Lovforslaget skal indføre for enhver, der ikke selvangiver Indkomsten, kan det ventes, at manglende Selvangivelser, modsat tidligere, snart vil kunne skrives med et meget lille Tal.

Imidlertid er det ikke nok at skrive en Selvangivelse af Indkomsten; den skal ogsaa være behørig; bl. a. skal den være specificeret, saa den angiver de forskellige Hovedarter af Indkomst. Hvis det forsø-mes, maa Skatteyderen indstille sig paa at blive ansat 25, eventuelt 40 pCt. over sin virkelige Indkomst, som jeg allerede har omtalt. Man maa derfor regne med ikke blot flere, men tillige bedre udfyldte Selvangivelser end før. Et Bidrag hertil giver ogsaa § 3, hvorefter der gives Finansministeren Adgang til at paalægge Udøvere af et Erhverv, for hvilket der ikke er foreskrevet Bogføringspligt, desuagtet at føre et Regnskab og indsende et Driftsregnskab, der opfylder visse af Ligningsraadet opstillede minimale Krav. I Forhold til de nuværende Regler maa denne Bestemmelse erkendes at være et Fremskridt, selv om det maaske ikke hører til de største Fremskridt, Lovforslaget byder paa. Selv om en Del af disse Skatteydere, der leder en ofte ret stor Bedrift, dog kan have Vanskelighed ved at føre et egentligt Regnskab, vil det naturligvis være af nogen Værdi at paalægge dem en vis Regnskabspligt. Paa den anden Side